Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote polskie. :—: Poszczególny numer 0,30 złp. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 złp. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złp. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 37 | Puck, środa, dnia 25 czerwca 1924 r. | Rok 38

Treść:

315.

Ustawa z dnia 6 maja 1924 r. o pomocy państwowej na budowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych.

Art. 1. Na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych wskutek bezpośrednich działań wojennych, może być udzielona pomoc państwowa obywatelom oraz osobom prawnym Państwa Polskiego, obcokrajowcom zaś wtedy, jeśli ze strony odnośnego państwa zapewniona jest wzajemność.

Ponadto może być udzielona taka sama pomoc obywatelom Państwa Polskiego, którzy doznali w okresie wojennym strat i uszkodzeń w budynkach, wprawdzie nie wskutek bezpośrednich działań wojennych, ale w czasie, kiedy pełnił służbę wojskową, lub też byli ewakuowani.

Pomoc państwowa na odbudowę nie jest zależna od przeprowadzenia odbudowy na miejscu zniszczenia, a poszkodowany może z niej korzystać przy zakładaniu nowego gospodarstwa w innym powiecie lub w innej miejscowości.

Art. 2. Pomoc państwowa, w art. 1 określona, może być udzielana li tylko samym poszkodowanym właścicielom, a w razie ich śmierci pozostałemu małżonkowi lub spadkobiercom w linji prostej z wyłączeniem osób trzecich nowonabywców zniszczonych przedmiotów.

Wyjątkowo może być także udzielana pożyczka na budowę kościołów, względnie świątyń uznanych wyznań, szkół i domów ludowych w osadach, powstałych na rozparcelowanych obszarach dworskich, których budynki z powodu działań wojennych uległy zniszczeniu, względnie uszkodzeniu, a to do wysokości wartości zniszczonych, względnie uszkodzonych budynków.

Art. 3. Pomoc finansowa będzie udzielona w formie państwowego kredytu budowlanego poszkodowanym, którzy nie posiadają dostatecznych środków na odbudowę. Pomoc winna być udzielona w pierwszym rzędzie na odbudowę budynków mieszkalnych dla najuboższej ludności, mieszkającej w ziemiankach, w prowizorycznie skleconych mieszkaniach, barakach, lub komornem, oraz poszkodowanym właścicielom drobnych gospodarstw rolnych o obszarze nie wyżej jak 15 ha, oraz właścicielom domów miejskich, obejmujących nie więcej, jak 4 ubikacje mieszkalne.

Art. 4. Wysokość pożyczki na odbudowę ma być udzielona na podstawie oszacowania strat wojennych, albo na podstawie operatu komisji zapomogowych, albo wreszcie na podstawie technicznego zbadania przez organa fachowe Ministerstwa Robót Publicznych, o ile oszacowanie strat, względnie operat komisji lub zbadanie techniczne były dokonane w myśl ustawy z dnia 10 maja 1919 r. o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych (Dz. P. P. P. Nr. 41 poz. 298), względnie ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny (Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 368), w każdym wypadku przy uwzględnieniu rodzaju i wymiarów zniszczonych budynków. Starający się o pożyczkę poszkodowany winien, o ile chodzi o budynek miejski, względnie budynek o charakterze publicznym, jak: kościoły, świątynie prawne uznanych wyznań, szkoły, domy ludowe, ochronki i zakłady sierot, dołączyć do podania kosztorys odbudować się mającego budynku. Przy budynkach mieszkalnych lub gospodarczych wiejskich kosztorys może być zastąpiony wykazem szkód oraz rozmiarów zniszonych, względnie uszkodzonych budynków, wystawionym przez urząd gminny.

Wysokość pożyczki na budynki prywatne nie może przekraczać 80% ustalonej w powyższy sposób sumy, potrzebnej na odbudowę.

Natomiast co do budynków o charakterze publicznym, wyżej wymienionych, oraz co do budynków wiejskich, których właściciele jako

chałupnicy oprócz budynku nie posiadają więcej jak jeden hektar gruntu, pożyczka dosięgać może 100% sumy potrzebnej na odbudowę, przyczem w obu tych wypadkach kosztorys winien obejmować tylko wartość materjałów budowlanych i fachowej robocizny.

W razie zamierzonej budowy budowli większej lub kosztowniejszej niż budowla zniszczona, należy z sumy kosztorysowej nowej budowli uwzględnić tylko taką kwotę, jaka odpowiada wartości budowli zniszczonej.

Art. 5. Pożyczki będą ustalane w złotych na podstawie kosztorysów, względnie wykazów szkód, sporządzanych bądź w złotych, bądź w markach polskich, w tym ostatnim wypadku po przeliczeniu marek na złote według stosunku, który zostanie ustalony w rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych, wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu. W powyższy sposób ustalona kwota pożyczki będzie wypłacana w ratach w miarę postępu odbudowy w markach polskich podług kursu złotego w myśl przepisów art. 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. o określaniu wartości przedmiotów majątkowych oraz zaciąganiu i dochodzeniu zobowiązań w złotych (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 64).

Art. 6. Kwota przyznana, względnie wypłacona tytułem pożyczki na odbudowę, nie podlega egzekucyjnemu zajęciu. Nie narusza to postanowień, art. 7 objętych.

Art. 7. Udzielona pożyczka musi być użyta na faktyczną odbudowę budynków. Użycie pożyczki na inne cele, oraz nieprowadzenie odbudowy bez dostatecznych powodów zwłoki będzie karane, o ile czyn ten według obowiązujących ustaw nie podpada karze surowszej, jako przekroczenie, aresztem do 6 tygodni i grzywną równoważną do 400 złotych, lub jedną z tych kar. Grzywna na wypadek niemożności ściągnięcia będzie zamieniona na areszt do 6 tygodni. Kwoty, ściągnięte tytułem grzywien, będą przelane do funduszu odbudowy.

Do orzecznictwa są powołane sądy pokoju i powiatowe.

Ponadto prawomocnie zasądzony ma zwrócić natychmiast całą pobraną pożyczkę wraz z 1% odsetkami zwłoki miesięcznej, od dnia zaliczenia od dnia do dnia rzeczywistego zwrotu liczyć się mającemi, oraz uiścić na rzecz funduszu odbudowy kwotę, równającą się jednej piątej części pobranej pożyczki.

Kary, wyżej przewidziane, nie będą stosowane do tych, którzy za nieużytą część pożyczki nabyli niezbędne dla odbudowy narzędzia pracy.

Ściągnięcie pożyczki, odsetek zwłoki oraz dodatkowej kwoty, wymienionej w ust. 3 niniejszego artykułu, nastąpi w drodze administracyjnej.

Kontrolę nad przeprowadzeniem i postępem odbudowy sprawować będą fachowe organa techniczne z resortu Ministerstwa Robót Publicznych.

Art. 8. Poszkodowanym, wymienionym w art. 3, którym przysługuje pierwszeństwo do uzyskania pożyczki na odbudowę, oraz instytucjom o charakterze publicznym, jak: kościołom, świątyniom prawnie uznanych wyznań, szkołom, domom ludowym, ochronkom, zakładom sierot może być po dokonanej odbudowie udzielona pożyczka umorzona w części lub całości.

Art. 9. Z kwoty części pożyczki, która w myśl art. 8 może być darowana, należy potrącić poprzednio już otrzymane zapomogi na odbudowę czy to w naturze, czy w gotówce, ze źródeł finansowych Państwa Polskiego, względnie państw zaborczych, jakoteż źródeł samorządowych lub społecznych.

Poprzednio udzieloną zapomogę w markach polskich należy przeliczyć według przepisów art. 5.

Art. 10. Do orzekania i ustalania; czy i w jakiej wysokości w granicach, przepisanych niniejszą ustawą, pożyczka może być udzielona, jakoteż do opinjowania o przyznaniu ulg, przewidzianych w artykułach 8 i 15, powołane będą przez Ministra Robót Publicznych przy starostwach powiatów, objętych działalnością państwowej pomocy na odbudowę, pożyczkowe komisje odbudowy, do których też należy wnosić podania o pożyczki, względnie ulgi.

W skład pożyczkowej komisji odbudowy wchodzą:

1) starosta, względnie jego zastępca, jako przewodniczący;
2) fachowy organ techniczny z resortu Ministerstwa Robót Publicznych;
3) delegat właściwej izby skarbowej;
4) dwaj delegaci samorządu Powiatowego;
5) dwaj przedstawiciele tej gminy, w której przeprowadza się odbudowę, wydelegowani przez radę gminną.

Delegatów samorządu powiatowego wybiera sejmik powiatowy, względnie rada powiatowa; o ile sejmik powiatowy, względnie rada powiatowa są rozwiązane, delegatów samorządu wyznacza przewodniczący wydziału powiatowego, względnie tymczasowego zarządu powiatowego, o ile sejmik powiatowy jeszcze się nie zorganizował, delegatów samorządu wyznacza starosta.

W miastach, wydzielonych z powiatu, w skład pożyczkowej komisji odbudowy wchodzą:

1) prezydent miasta, jako przewodniczący;
2) fachowy organ techniczny z resortu Ministerstwa Robót Publicznych;
3) delegat izby skarbowej;
4) dwaj delegaci rady miejskiej.

Od członków komisji, będących przedstawicielami samorządów, starosta odbiera przysięgę według przepisanej roty.

Członkowie komisji mogą otrzymywać wynagrodzenie według norm, przepisanych przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Do ważności uchwały pożyczkowej komisji odbudowy potrzebna jest obecność przewodniczącego oraz delegatów Ministerstwa Robót publicznych i izby skarbowej i jednego delegata samorządu oraz jednego przedstawiciela gminy, w której przeprowadza się odbudowę.

Porządek obrad komisji określi regulamin, wydany przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Skarbu. Od uchwał pożyczkowych komisji

odbudowy niema odwołania. Może być jednak w terminie jednomiesięcznym wniesione ponowne przedstawienie, które rozpatruje pożyczkowa komisja. Przeciw ponownemu orzeczeniu komisji niema żadnego środka prawnego.

O częściowem umorzeniu pożyczki decydować, względnie opinjować będzie na podstawie opinji komisji, w art. 10 wymienionej, komisja wojewódzka, złożona z wojewody, lub jego zastępcy, jako przewodniczącego, prezesa sądu okręgowego z siedzibą w mieście wojewódzkiem, lub sędziego, przez niego delegowanego, prezesa właściwej izby skarbowej, lub jego zastępcy, delegaty Ministerstwa Robót Publicznych oraz trzech delegatów samorządu powiatowego, wybranych przez sejmik, względnie radę powiatową zainteresowanego powiatu. O ile częściowe umorzenie miałoby przekraczać 50% udzielonej pożyczki dla osób prywatnych, a 70% dla świątyń, szkół i domów ludowych — decyduje Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 12. Pożyczki na odbudowę na podstawie uchwał pożyczkowej komisji odbudowy w myśl art. 10 wypłacać będą z kredytów państwowych, na ten cel przeznaczonych, upoważnione do tego przez Ministerstwo Skarbu bankowe instytucje kredytowe państwowe, lub samorządowe. Pożyczki będą nisko-procentowe nie wyżej 4%, i mają być spłacane w ciągu lat 10 w równych ratach, z których pierwsza płatna będzie w trzecim roku po dokonaniu odbudowy, względnie po wypłaceniu całej sumy na odbudowę pożyczki z zastrzeżeniem postanowień, art. 7 objętych.

Skarb Państwa może pobierać jednorazowo od poszkodowanych, podejmujących pożyczkę, tytułem zwrotu kosztów administracyjnych, opłatę w wysokości, nieprzekraczającej 1% wypłaconej pożyczki.

Pożyczki zabezpieczone będą skryptami dłużnemi lub zobowiązaniem wekslowem poszkodowanego. Ponadto wierzytelnościom Skarbu Państwa z tytułu pożyczek, na podstawie tej ustawy udzielonych, przysługuje ustawowe prawo zastawu na całym ruchomym i nieruchomym majątku dłużnika z pierwszeństwem przed wszelkiemi innemi wierzytelnościami prywatnemi.

Pozatem banki, wypłacające pożyczkę, stosować będą postanowienia swych statutów oraz regulaminu, które wyda Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych.

Art. 13. Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządzi zwinięcie poszczególnych pożyczkowych komisji, o ile ze względu na stan odbudowy uzna to za aktualne, oznaczając termin ostatecznego wniesienia podań.

Art. 14. W wypadkach, gdzie dla przeprowadzenia odbudowy okaże się to celowem, a zwłaszcza na żądanie poszkodowanego, przeprowadzającego odbudowę w pobliżu lasu, z którego właściciel uiszcza daninę lasową w naturze może być przez państwowe organa wydany materjał drzewny, którego wartość będzie pokryta z pożyczki, udzielonej na odbudowę.

Art. 15. W wypadkach, w których istniejące na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1919 (Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 368) komisje zapomogowe powiatowe przyznały już poszkodowanym bezzwrotną zapomogę na odbudowę, może być im wydana na poczet pożyczki zaliczka na podstawie skryprów dłużnych do wysokości kwoty, przyznanej uchwałą tejże komisji a zwaloryzowanej w myśl art. 9 ustęp 2.

Art. 16. Wydatki, związane z wykonaniem ninierszej ustawy, mają być pokryte z wpływów daniny lasowej na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 676) kar i zwrotów przewidzianych w art. 7 niniejszej ustawy, oraz innych na ten cel przyznanych kredytów, o ile będą one wstawione do budżetu Ministerstwa Robót Publicznych.

Na cele odbudowy zostaną również użyte kwoty, wpływające z tytułu spłat pożyczek na odbudowę.

Art. 17. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom Robót Publicznych i Skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 18. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą: ustawa z dnia 18 lipca 1919 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych wskutek wojny (Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 368), ustawa z dnia 21 stycznia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13 poz. 72), zmieniająca art. 8 powołanej ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. w brzmieniu ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 405), następnie dział II i III ustawy z dnia 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 143), oraz odnośnie do byłego zaboru pruskiego niem. ustawa z dnia 3 lipca 1916 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. z roku 1916 str. 675) o ustaleniu szkód wojennych.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski
Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
Rybczyński.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 14. 6. 1924 r.

Starosta: Lipski.

316.
Zarządzenie
Starosty w przedmiocie zapobieżenia rozszerzaniu się płonicy w powiecie.

Aczkolwiek epidemja płonicy (szkarlatyny), która grasowała w powiecie tut. zimą i na wiosnę rb., uległa ostatnio z nielicznymi wyjątkami stłumieniu, nie jest jednak wykluczona możliwość pojawienia się znowu tej groźnej choroby zakaźnej w czasie zjazdu letników na wybrzeże i wywołanego tem większego skupienia ludności.

Przypominam wobec tego przepisy ochronne ustawy z dnia 28. 8. 1905 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych i ogólne przepisy wykonawcze do tej ustawy z dn. 15. 9. 1906 r. i stanowię.

1) Każdy wypadek płonicy (szkarlatyny) musi być zgłoszony do 24 godzin właściwemu p. wójtowi, który ze swej strony zgłosi go natychmiast p. lekarzowi powiatowemu.

2) O obowiązku zgłaszania chorób zakaźnych w 24-godzinnym terminie przypominać będą pp. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich mieszkańcom swych gmin co 8 dni tak długo, dopóki zarządzenia tego nie odwołam. Starostwu składać będą pp. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich co poniedziałek sprawozdania, że przypomienie nastąpiło.

3) Chorzy na płonicę mają być bezwzględnie izolowani w szpitalu. Wyjątki w tym kierunku dopuszczalne są jedynie wtedy, gdy wedle opinji lekerza stan sił chorego nie pozwala na transport, a dostateczna izolacja w domu chorego jest możliwa i wykonana. W ostatnim wypadku chory odosobniony być musi w domu w pokoju z oddzielnem wejściem na przeciąg 6 tygodni, a osoby, użyte do pielęgnacji, nie mogą się wydalać z domu przed ukończeniem kwarantanny.

4) Środki transportowe, użyte do przewozu chorego na płonicę (nosze, wozy łodzie), mogą być ponownie używane dopiero po dokładnem odkażeniu (decynfekcji).

5) Nikomu z otoczenia chorego nie wolno sprzedawać, oddawać lub przyjmować w naczyniach, które mają być zwrócone, mleka, masła lub innych produktów spożywczych podczas całego okresu trwania kwarantanny (odosobnienia) bez specjalnego zezwolenia lekarza urzędowego, który pouczy, jak należy zabezpieczyć produkty te i naczynia, aby nie rozpowszechniały choroby. Nie wolno też z domu chorego wydawać żadnych przedmiotów użytku (ubrań, pościeli itp.) przed ich dezynfekcją.

6) Mieszkanie chorego — po jego usunięciu do szpitala lub wyzdrowieniu należy odkażyć formaliną, potem pokój wietrzyć przez kilka dni i wystawić na działanie słońca. Podłogi i przedmioty z drzewa należy przytem wysmarować gorącym płynem dezynfekcyjnym.

7) Zwłoki zmarłych na płonicę nie mogą być wprowadzane do kościoła i winne być jaknajprędzej — w czasie określonym przepisami — pochowane. Niedopuszczalne jest wprowadzenie dzieci do domu zmarłego na płonicę. Przenoszący zwłoki wzgl. trumnę zmarłego na płonicę podlegają dezynfekcji.

Podając przepisy powyższe do ścisłego przestrzegania, podkreślam równocześnie, że zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia urzędowy personel lekarski i dezynfektorski w powiecie został obecnie czasowo dla wzmocnienia akcji przeciwepidemicznej zwiększony. Zaznaczam też że przekroczenia przepisów ochronnych dot. zwalczania chorób zakaźnych karane będą z całą surowością po myśli §§ 34, 35 i 36 ustawy z dnia 28. 8. 1905 r., które przewidują karę więzenia do 6 miesięcy lub karę grzywny do 600 złotych wzgl. karę aresztu lub karę grzywny do 150 złotych zależnie od rodzaju przekroczenia.

Władze mi podległe przedewszystkiem Policja Państwowa, pp. wójci, pp. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich — muszą dokładać wszelkich starań, aby ludność przestrzegała przepisy ustawowe. Urzędników opieszałych pociągnę do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Puck, dnia 19. 6. 1924 r.

Starosta: Lipski.

317.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego w sprawie taryfy opłat dla położonych w Województwie Pomorskiem.

Zmieniam rozporządzenie moje z dnia 8-go marca 1924 r. (Dz. Urz. Wojew. Pom. nr. 6. z 3-go marca 1924 r. poz. 48) w tym kierunku, że ustalam jeden punkt na 0,60 złot. Podwyższenie to obowiązuje od 26-go maja 1924 r.

Toruń, 26. maja 1924 r.

Za Wojewodę: (—) Dr. Pilatowski.

Powyższe rozporządzenie podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 17. 6. 1924 r.

Starosta: Lipski.

318.

Obwieszczenie Komendy Uzupełnień Koni w sprawie sprzedaży większej ilości koni i źrebiąt wojskowych.

K. U. K. Grudziądz sprzedaje drogą publicznej licytacji większą ilość koni wojskowych i źrebiąt od klaczy wojskowych w niżej podanych miejscowościach:

1) dnia 5. lipca 24 r. o godz. 9. w Grudziądzu na placu ćwiczeń przy koszarach gen. Hallera, ulica Lipowa 14/22.

2) dnia 9. lipca 24 r. o godz. 9. w Chełmnie na rynku przed Magistratem,

3) dnia 11. lipca 24 r. o godz. 10 w Starogardzie przed gmachem Starostwa.

Prawo uczestnictwa w licytacji posiadają wszyscy za wyjątkiem zawodowych pośredników w handlu koni.

Grudziądz, dnia 18. 6. 1924 r.

Komenda U. K. Nr. 22.
(—) Karkosiek ppłk.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.